

[Behnke]

Med meget snilde søger man at skrive decentralisering og Brundtland på hver eneste side i redegørelserne. Brundtland må efterhånden da hedde bæredygtig udvikling til efternavn, for det udtryk bliver altid hæftet op på fru Brundtland.

Men decentrale kraftvarmeværker er alt andet end decentrale på den måde, som regeringen agter at gøre det på. Hvad er det langsigtede mål? Ja, man ønsker et samfund, hvor alle, eller i hvert fald flest muligt, er tilsluttet kollektiv forsyning, og hvor de kollektive forsyningsenheder igen er underlagt statsstyret råstofforsyning. Det er jo det, der sker, når man vil have så mange koblet på naturgassen.

Hvor er decentraliseringen så henne? Så er det centralisering; det er fuld kontrol over, hvad befolkningen bruger og hvor meget. Det ønske har man selvfølgelig af flere grunde. For det første giver det mulighed for meget præcist at bestemme energiforbruget hos den enkelte familie og virksomhed, og for det andet giver det en meget lettere adgang til at forøge statens indtægter gennem afgifter på energiforbrug, og så kan man kalde det energiafgifter eller miljøafgifter. For den enkelte tegnebog er navnet ikke det afgørende, men størrelsen af pengebeløbet.

Regeringen skriver, at en omlægning af energiafgifter til miljøafgifter har til formål at begrænse energiforbruget. Regeringen er godt nok klar over, at disse nye ikkefradragsberettigede miljøafgifter vil ødelægge konkurrenceevnen for de danske virksomheder.

Når man så skal løse de selvskabte problemer, kan man på side 180 i redegørelsen om energiafgifterne se, at regeringen meget forudsigeligt mener, at løsningen er, at man samler disse provenuer, der nu kommer som følge af disse miljøafgifter, sammen, hvorefter man uddeler dem som tilskud til de erhvervsvirksomheder, der har opført sig særlig pænt og eksemplarisk.

Det er ikke nogen tilfældighed, at redegørelsen om energiafgifterne har omslagsfarven rød. Altså igen statsstyring og ødelæggelse af vort erhvervsliv. For den enkelte forbruger er der næppe tvivl om, at den samlede effekt af disse energiinitiativer bliver en meget dyr fornøjelse. Regeringen erkender hist og her, at det sådan på lidt længere sigt godt kan gå hen at blive en samlet samfundsøkonomisk fordel. Man er me-

get forsigtig, og det kan jeg godt forstå, for den enkelte familie har man helt glemt. Man snakker i de fraser, der hedder »samlet samfundsøkonomisk«. Men hvad hjælper det den enkelte familie, som på grund af det får nogle ekstraudgifter? Miljøafgifterne vil nemlig ikke bare erstatte energiafgifterne, som Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, påstod. Næh, der står nemlig i redegørelse nr. 15 på side 5, og jeg citerer: »Indførelse af miljøafgifter i kombination med en fortsat anvendelse af almindelige energiafgifter«.

Med det, vi hidtil har set fra denne regering, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det, der bliver tale om, er en ekstra regning, en ekstra forøgelse af skattetrykket. Så kan Venstre gå ud og forklare, hvorfor man er gået med til det. Det betyder altså på almindelig dansk, at vi alle skal betale noget mere for vores i forvejen alt for dyre energi. Oven i miljøafgifterne kommer alle de ekstraudgifter, der bliver påført forbrugerne, når fjernvarmeværker, elværker og andre skal tvinges til at bruge ændrede råstoffer.

Alle de pæne ord om, at der nok på lidt længere sigt vil være balance i tingene, giver jeg som sagt ikke meget for. Nogle ganske få hop i verdensmarkedspriserne på kul eller olie vil få hele dette sæt planer til at falde sammen som et korthus i stormvejr.

Det er en ganske smart måde, hvorpå man har fået partiet Venstre til at hoppe med på alle disse uliberale planer. Den luns, Venstre har fået, er 4 linjer nederst på side 2 i redegørelse nr. 11. Disse linjer om, at der ikke bør – man kan bemærke ordet bør – er meget svagt i denne forbindelse, men der bør altså ikke ske yderligere tilslutningspligt fra centralt hold.

Disse linjer er, som jeg har dokumenteret tidligere under debatten, intet værd, for som sagt står det på side 10 krystalklart i redegørelse nr. 11, at man agter at lade kommunerne gøre det beskidte arbejde. Jeg forstår ikke, hvorfor partiet Venstre kan gå med til noget så uliberalt.

I Fremskridtspartiet har vi sådan set ikke noget imod anvendelsen af fjernvarme. Mange steder er fjernvarme endda en særdeles fornuftig løsning, men løsningen skal være så fornuftig, at forbrugerne tilslutter sig frivilligt og ikke gennem tvang eller tinglysninger.

Vi har heller ikke noget imod naturgas som produkt. Vi har noget imod den vej, man har valgt her i Danmark til udbredelse af naturgas-